

Dér ligger jo hele regelsættet for arbejdsfastholdelse, og man kan sige, at det jo kun er i det omfang, det ikke lykkes at blive på arbejdsmarkedet på normale vilkår, at vi skal have denne her anden mulighed for et tilskudsjob, et fleksjob. Så det er bestemt ikke, fordi arbejdsfastholdelsesaspektet er nedtonet, tværtimod betragter jeg det som noget af det mest centrale i hele den nye sociale lovgivning.

Med hensyn til ledighedsydelse på 82 pct. kan jeg sige, at hovedparten af dem, der går ind i et fleksjob, vil komme fra en eller anden form for social ydelse – måske typisk kontanthjælp – som jo altså vil være lavere end ledighedsydelsen. Det vil være en fast ydelse til alle på 82 pct., og den procentsats er valgt, bl.a. fordi der er en parallel i efterlønslovgivningen. Og som sagt er det også et forsøg på at starte forsigtigt, så vi ikke risikerer nu at skabe en ny ordning, der kan tiltrække nogle mennesker og skabe et pres på ordningen, som var utilsigtet.

Jeg synes egentlig, man skal glæde sig over, at vi efter mange års debat nu får taget hul på overhovedet at få lavet sådan en ledighedsydelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 273: Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Bruttoskat for søfolk i international trafik). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 16/5 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan støtte dette lovforslag.

Vi kan godt se, at der foreligger et akut problem med starten af den ny færge pr. 1. juni, hvor der er tale om sameje mellem de to stats-ejede selskaber i Danmark og Sverige. Vi synes, at det er godt, at man kan sejle med blandet besætning, men det giver selvfølgelig nogle problemer i skattemæssig henseende, hvor man på den ene side har de danske overenskomster og på den anden side de svenske overenskomster.

Vi kan som sagt støtte lovforslaget, herunder at skatteprocenten nedsættes fra 30 pct. til 25 pct. Vi er også klar over, at det er en akut løsning, og den langsigtede løsning vil vi selvfølgelig behandle, når den fremkommer, sandsynligvis i form af et tillæg til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med virkning fra 1998.

Vi kan anbefale lovforslaget.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg skal heller ikke holde nogen lang tale. Jeg er helt enig i det, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Per Kaalund, har sagt, om, at vi står over for et akut problem, som skal løses hurtigst muligt, og derfor kan vi også støtte forslaget.

Og jeg er også enig i, at det selvfølgelig skal løses via den dobbeltbeskatningsoverenskomst, som træder i kraft den 1. januar 1998, eller et tillæg til denne.

Vi støtter lovforslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Problemstillingen har de tidligere ordførere jo redegjort for. Jeg skal sige, at vi i Venstre vil lytte til eventuelle protester, men vi er forstående over for den problemstilling, man står i.

Tommy Dinesen (SF):

Fra SF's side kan vi godt se de problemer, som dobbeltbeskatningen her giver, og vi vil også godt være med til at løse dem.

Så langt så godt. Men jeg skal ikke undlade at komme med nogle knubbede ord til Scandlines, som vi efterhånden synes næsten øver en pression over for Folketinget, som er uhørt.

Jeg ved, at man har skrevet til fagforeningen RBF, at hvis de ikke ville make ret med hensyn til, hvad de ville have i Scandlines, så ville man sætte færgen under Bahamasflag. Jeg synes sim-

pelt hen, det er en uartighed. I forvejen er det sådan, at Cat-Link, som også ejes af Scandlines, har sat en af deres færger under Singaporeflag. Det er den meget berygtede, der sejlede en fiskerbåd ned, og det, der sker i sådan et tilfælde, er, at en retssag måske skal foregå i Singapore; det krævede man dog ikke. Det samme kan ske med Bahamas, og vi har jo i hvert fald dårlige erfaringer med »Scandinavian Star«.

Så SF vil fremsætte et forslag i næste samling, der går ud på, at færger, der sejler på danske havne, i hvert fald ikke må være under bekvemmelighedsflag.

Men vi støtter det forslag, vi behandler her.

Kim Behnke (FP):

Nu har skatteministeren et problem igen, og så bliver Folketinget bedt om her, om ikke fem minutter i tolv så dog alligevel meget tæt på sommerpausen, at lave en hastebehandling af et lovforslag.

Der er et konkret problem, og det bliver jo desværre ikke sidste gang, vi står over for den slags problemer. Den internationalisering af vores økonomi, som er sket de senere år, og de åbne grænser, vi heldigvis har fået, når det gælder handel, samfærdsel osv., betyder, at der vil komme stor konkurrence fra vores nabolande. Og det er ikke nødvendigvis kun Tyskland og Sverige, der er vores nabolande i den forbindelse. Også fra andre lande – jeg tænker i den forbindelse på Baltikum, og jeg tænker på et land som Polen – vil vi opleve, at der vil komme en stigende konkurrence.

I øjeblikket er det sådan, at ministeren med meget stor styrke forsøger at dæmme op for og forhindre forskellige former for skatteflugt, og det beder ministeren så Folketinget om at være behjælpelig med.

Det konkrete forslag er fremsat, fordi der er en enkelt færgeoverfart, hvor man efter rederiets udsagn er nødsaget til at få ændret skatte-reglerne, for hvis ikke man ændrer dem, ja, så ligger der en slet skjult trussel om at skifte til at sejle under bekvemmelighedsflag. Jeg mener ikke, at Folketinget på noget tidspunkt skal lade sig dirigere af den slags trusler, men vi skal tage sagen for det politiske og det økonomiske indhold, den rent faktisk har.

Jeg vil under udvalgsarbejdet have sikkerhed for, at det, vi gør nu, ikke bare skaber problemer andre steder.

Det er blevet nævnt af andre ordførere, og det står også i fremsættelsestalen og i bemærknin-

gerne til forslaget, at man ønsker at løse problemet på længere sigt via dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Sverige.

Men ser vi f.eks. på den udvikling, der har været i sejlads mellem Trelleborg i Sverige og Polen og det tidligere Østtyskland, så er der inden for det sidste halvandet år startet 8–10 nye færgelinjer, fordi der lige præcis den vej nedover er et stort behov for at få transporteret store mængder gods.

Hvis det marked bliver mættet, og der i stedet for bliver flere færgeforbindelser mellem f.eks. Polen og Lolland-Falster eller færger, der måske går helt op til Sjælland og København, hvordan forholder det sig så dér? Hvilke skatteregler vil vi da blive præsenteret for at rederierne opfatter som uacceptable? Vil det være sådan, at man truer med at sejle under bekvemmelighedsflag? Eller får man problemer med den danske bruttoskat, hvis man skal have polske medarbejdere, osv. osv.? Det skal vi have svar på, før vi bare skrider til her at lave en skattelovsændring, der udelukkende har til formål at hjælpe et enkelt rederi på en enkelt færgeoverfart. Sådan må skattelovgivning aldrig nogen sinde være.

Derfor så vil vi da se på sagen meget positivt i Fremskridtspartiet, forstået på den måde, at vi ønsker at løse problemet med de her dobbeltbeskatningssituationer, men vi vil have hundrede procents garanti for, at vi ikke skaber nogle andre problemer samtidig.

Derfor vil vores endelige stillingtagen til forslaget afhænge af, hvad ministerens besvarelse bliver, når vi stiller spørgsmål omkring andre færgeruter fra dansk område til vore nabolande.

Frank Aaen (EL):

Indledningsvis vil jeg godt beklage, at vi så relativt sent bliver opmærksomme på en problemstilling, at der skal hastes et lovforslag igennem Folketinget.

Jeg vil også sige, at jeg stadig væk ikke kan komme til anden konklusion, end at det problem, som afføder, at vi i dag skal lovgive, udelukkende er, at det statsejede rederi truer med at sætte et skib på Bahamasflag. Jeg synes, det er utroligt, at et statsejet rederi truer med at udflage alene for at tvinge Folketinget til en bestemt lovgivning. Alene det skulle jo sådan set få os til at afvise blankt. Jeg synes i virkeligheden, at regeringen burde reagere på en helt anden måde, nemlig ved at sige: Nej, der skal hverken lovgives eller forhandles med organisationerne under trussel om Bahamasflag.

For det, der også sker, som også SF's ordfører var inde på, er jo, at man bruger trusler om Bahamasflag til at true en faglig organisation. Det burde jo være nok for os til at sige: Nej, det spil er vi ikke en del af. Så må man sørge for, at forhandlingerne mellem rederi og organisation – og i det her tilfælde med de danske og de svenske organisationer på området – bliver bragt til ende, og så må vi efterfølgende se, om det så medfører, at vi skal lave noget lovgivning for at få nogle løsninger, der er forhandlet på plads, til at falde i hak.

Sådan synes jeg altså ikke, det ser ud lige nu. Faktisk ser det for mig ud, som om vi er ved lovgivningsmæssigt at blande os i en faglig konflikt, og det må jeg sige, det er jeg meget imod. Jeg vil gerne, ligesom andre ordførere har sagt, være med til at løse det, hvis der er et problem, men jeg vil for mit vedkommende være fuldstændig sikker på, at jeg ikke ved den løsning, jeg er med til at lave her i Folketinget, enten hjælper en reder mod en faglig organisation eller hjælper den ene faglige organisation mod den anden faglige organisation. Ingen af delene ønsker jeg at være med til – for den sags skyld heller ikke at hjælpe en dansk faglig organisation til at snyde eller til at kunne udvide sin medlemskreds på bekostning af en svensk faglig organisation.

Jeg har altså nogle meget store betænkeligheder ved denne lovgivning, også fordi vi lovgiver ud fra en situation, som slet ikke eksisterer. Så vidt jeg ved, eksisterer der ikke i dag et eneste skib, der er på dansk flag, og som har en udenlandsk overenskomst, og det er jo det, lovforslaget tager sigte på. Men det er altså en situation, der overhovedet ikke foreligger, og som jeg ikke kan få øje på er på vej; men vi kan være sikre på, at den kommer, hvis vi vedtager loven. Jeg synes sådan set, det er en meget betænkelig vej at bevæge sig ud på.

Så vil jeg også spørge, hvordan man har beregnet provenuvindeknæbningen, for det er klart, at laver man det her, så er der sikkert andre, der får øje på det, og så kan det vel ikke kun være 1 mio. kr., det drejer sig om. Det regnestykke vil jeg i hvert fald meget gerne se.

Derudover vil jeg spørge også generelt til lovforslaget: Når der siges, at man skal nedsætte skatteprocenten fra 30 til 25 pct., så er det vel ikke kun på »Hamlet«, så gælder det vel overhovedet vedrørende søfald i international trafik, og er altså en meget bredere lovændring? Derfor vil jeg gerne have at vide af ministeren: Er det i

virkeligheden meget mere end det, der står i bemærkningerne, der bliver ændret ved at sænke procenten fra 30 til 25 pct.?

Jeg vil sige, at vi har ikke megen lyst til at støtte lovforslaget, men selvfølgelig ønsker vi som – som det hedder herinde på Christiansborg – ansvarligt parti at medvirke til at løse nogle problemer på nærtrafikken mellem Danmark og Sverige, hvis det er nødvendigt.

Men umiddelbart vil vi godt lige give organisationerne og organisationerne og rederen lidt tid til at se, om de kan finde en løsning. Og i hvert fald synes jeg, et enigt Folketing burde afvise at lovgive under trussel om, at et statsrederi vil overflytte et skib til Bahamasflag.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på mit parti vegne give tilslutning til lovforslaget og sige, at vi gerne vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti får vi den opfattelse, når vi læser lovforslaget – og vi har ikke andet at holde os til – at der er nogle akutte problemer, der skal løses her og nu, og det vil vi sådan set gerne bidrage til.

På den anden side er der – som andre ordførere, der har været lidt i opposition til forslaget, har været inde på – måske nogle ting, der skal kulegraves lidt nærmere også i relation til, hvad det her kan få af afledte konsekvenser andre steder ved færgeoverfarter og lign.

Men det, vi i Dansk Folkeparti forholder os til i dag, er det aktuelle forslag, og dér kan jeg ikke se andet, end at vi er nødt til at få det forslag kørt igennem Folketinget, for ellers bliver det simpelt hen nogle akutte problemer. Så vi støtter det foreliggende lovforslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en positiv modtagelse af forslaget.

Som flere har været inde på, så er det en helt akut problemstilling, som er årsag til, at vi er kommet i tidnød. På længere sigt er det hensigten at etablere en ny aftale med svenskerne, så vi kan få en mere langtidsholdbar ordning til gavn for alle. Dette er en særlig problemstilling, som kræver, at vi tager lidt utraditionelt fat og løser problemet her og nu.

Der er efter min opfattelse ikke tale om andet, end at hvis vi ikke får vedtaget det her lille lovforslag, så vil der ske det, at vi ikke kan udeluk-

ke, at visse danske søfolk kan gå hen og blive dobbeltbeskattet. Jeg synes, det er meget vigtigt at betone, at det primære formål med forslaget er at undgå, at nogle kommer i en ubehagelig situation, hvorved de kan gå hen og blive dobbeltbeskattet.

Så det er altså – og det er også et svar til hr. Kim Behnke – ikke et forsøg på at lave numre. Det er alene en registrering af, hvad der rent faktisk sker – og der sker meget på internationaliseringsområde, som vi bliver nødt til at rette lovgivningen ind efter.

Man kan godt sige, at det har en karakter, som er af samme type, som når man indgår dobbeltbeskatningsoverenskomster for at undgå, at der er utilsigtede og uheldige virkninger af forskellige sammenstødende skattesystemer. Det er ikke noget, som kan komme bag på nogen; det er noget, som hører med til det helt almindelige arbejde i forbindelse med skattelovgivning. Der er ikke noget land, der går ind i internationaliseringen, som ikke må indrette sit skattesystem efter en sådan situation.

Det er for at undgå, at nogle danske søfolk som følge af en ændret strategi med hensyn til færgefart kommer i en situation, hvor de kan blive dobbeltbeskattet. Det er det, der er pointen. Jeg vil ikke sige, at truslen om Bahamasflag er det afgørende for mig. Det afgørende er først og fremmest problemet, at nogle kan komme til at blive utilsigtet dobbeltbeskattet, og det er det problem, vi først og fremmest skal have løst med det her forslag.

Men som sagt vil jeg gerne besvare de spørgsmål, som bl.a. hr. Frank Aaen stillede vedrørende provenuberegning osv., og jeg skal nok sørge for, at udvalget i lys af den knappe tid, der er tilbage, får hurtige svar.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, regeringen skylder os et svar på, hvad regeringen mener om det, at et statsejet rederi – uanset om det påvirker skatteministeren lidt eller meget – bruger truslen om udflugning til Bahamasflag i den her situation. Det bør man da have en holdning til. For mig at se burde man afvise det blankt og bruge sin mulighed som eneaktionær til at afvise den form for adfærd. Og for mit vedkommende vil jeg sige, at jeg nu har fået et meget fint og fornemt argument, som jeg vil bruge, næste gang nogen kommer og foreslår, at statslige virksomheder skal sættes over på aktieselskabsform.

Og så vil jeg yderligere spørge, om jeg ikke lige kunne få præciseret heroppefra, hvorfor der kan komme dobbeltbeskatning af danske søfolk på danskflagede skibe.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg havde faktisk forventet, at ministeren i sin besvarelse var gået på Folketingets talerstol og havde sagt: Kære Folketing, min kollega trafikministeren ejer alle aktierne i dette rederi, og spørgsmålet om udflugning af rederiets skibe til at sejle under Liberiaflag eller Bahamasflag er noget, der kun kan afgøres på en generalforsamling; og dér vil hovedaktionæren, trafikministeren, alias staten, selvfølgelig ikke være med til det, og derfor vil det aldrig komme på tale.

Det havde jeg forventet var ministerens svar, men nej. I stedet for går ministeren op og siger: Det er ikke afgørende, om Scandlines udflager til Bahamasflag. Det er jo fantastisk, at vi kan have en situation, hvor der sidder en regering, som er parat til at acceptere, at et statsejet rederi sejler under bekvemmelighedsflag.

Jeg håber ærlig talt ikke, at det er den holdning, man har i Trafikministeriet, så man som hovedaktionær vil sidde med korslagte arme og passivt se til, at rederiet udflager. Det kan godt være, at staten ikke skal blande sig i den daglige drift og billetpriser og andre ting, men i et så væsentligt spørgsmål håber jeg ærlig talt, at regeringen siger nej.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til de to sidste indlæg er kun at sige, at regeringen ikke på nogen måde er begejstret for, at et statsejet selskab truer med eller vil benytte Bahamasflag eller en hvilken som helst anden form for udflugning.

Pointen er bare, at selv om vi så sagde, at det vil vi ikke acceptere, fik vi ikke løst problemet, som er problemet vedrørende dobbeltbeskatning. Det er problemet med, at nogle søfolk kan blive beskattet af mere end ét land efter normale skatteregler, der optager os, og det er det, vi skal løse ved det her lovforslag. Det er det, der er centralt for mig. Det er det, der er et akut problem.

Så kan vi godt stille os op med bål og brand og sige, at vi ikke vil have, at man udflager osv., men det løser ikke problemerne. Vi vil have løst problemet, og det er det, vi gør med dette her lovforslag.

Vi kan ikke udelukke, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at svenskerne vil komme og sige, at de vil have 15 pct. af den indkomst, som danske søfolk får på disse skibe, som følge af at de sejler mellem Helsingør og Helsingborg. Det er det, der er pointen, og det er det, vi skal undgå; og det er det, vi kan undgå ved det her lille lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Forhandling om redegørelse nr. R 19: Indenrigsministerens redegørelse af 6. maj 1997 om kommunalpolitik.

(Redegørelsen anmeldt 6/5 97. Redegørelsen givet 6/5 97. Meddelelse om forhandling 6/5 97).

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det er en god kommunalpolitisk redegørelse, regeringen har fremlagt. Den behandler en række af de centrale udviklingstræk i samfundet af betydning for kommunerne, for udviklingen i den kommunale forvaltning og for befolkningens engagement heri.

Set fra et socialdemokratisk synspunkt er det centralt, at redegørelsens hovedtema er bedre kvalitet i den offentlige sektor. Af vigtige elementer kan i den forbindelse nævnes serviceydelser og servicedeclarationer, igangsætning af overvejelser om kvalitets- og aktivitetsmål i forbindelse med budgetlægning og den obligatoriske forvaltningsrevision, som vi vedtog her i Folketinget den 15. april i år.

Når kvalitetsudviklingen i den offentlige sektor er central, er det selvfølgelig, fordi der her er forskellige politiske holdninger. Der er dem, der som Venstre og hr. Anders Fogh Rasmussen ønsker, at velfærdsstaten skal ruller tilbage, som det udtrykkes, og så er der os andre, der ønsker en videreudvikling og modernisering til gavn for borgerne.

Et andet vigtigt hovedtema i redegørelsen er den kommunale struktur og opgavefordeling og selvfølgelig den hertil knyttede centralisering og/eller decentralisering.

Som det ganske rigtig påpeges i redegørelsen, overvejes opgavefordelingen netop nu i den af regeringen nedsatte Opgavekommission. Her analyseres det fordomsfrit, om fordelingen af opgaverne i den offentlige sektor er hensigtsmæssigt tilrettelagt, eller om der er opgaver, der skal flyttes mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne.

Regeringens villighed til at se fordomsfrit også på dette spørgsmål illustreres af den aftale, der sidste år blev indgået mellem Amtsrådsforeningen og regeringen, om at overflytte væsentlige dele af det statslige vejnet til amtskommunal bestyrelse.

Også i Socialdemokratiet er vi åbne over for en diskussion af spørgsmålet om centralisering eller decentralisering og over for at foretage en afvejning af de ofte modstridende hensyn, der er dels til, at opgaverne bør løses så tæt på borgerne som muligt, og dels til en effektiv, rationel og ligelig behandling af borgerne i alle kommuner i landet.

Et tredje område af stor betydning for den fremtidige opgavevaretagelse, som redegørelsen ikke nævner, er den informationsteknologiske udvikling. Hvis borgerne f.eks. kommunikerer med myndighederne via de elektroniske medier, er det – når vi ser det fra borgerens synsvinkel – selvfølgelig ligegyldigt, om det er en primærkommune, en amtskommune eller staten, der står for computeren i den anden ende.

Nogle vil måske hævde, at den slags er fremtidsmusik, og at borgerne vil være ekstremt tilbageholdende med at bruge den form for kommunikation. Lad mig derfor over for den slags skeptiske indvendinger, som man kunne forestille sig ville komme, henvise til behandlingen af den fortrykte selvangivelse. Også i år har vi alle sammen fået den tilsendt med mulighed for at foretage rettelser via telefon eller over Internettet via vores pc. I 1996, altså for året 1995,